

Érmihályfalván szívesen látják az olvasókat

A Máté Imre Városi Könyvtár a település egyik legszebb épületében kapott otthont a kisváros főutcáján. Osztozik a székhelyen az elmúlt években felújított városi kórházzal. Mivel az egészségügyi intézmény jelenleg oltóközpont szerepét is betölti, kicsit körülményes a könyvtár megközelítése, nem a főbejáraton, hanem az udvaron át lehet bejutni.

Egy szép szeptember végi napon kerestem fel az érmihályfalvi városi tékát, s a két könyvtárossal, **Gheri Judittal** és **Borbély-Simon Andreával** beszélgettünk az intézményükről, tevékenységeikről s egyébekről, de arra is megkértem őket, hogy egy kicsit tekintsünk a múltba, mióta is működik helyi közkönyvtár a településen. Gheri Judit egy tanulmányt nyújtott át, mely a mihályfalvi könyvtárak múltjával foglalkozik, Szél Borbála nyugalmazott könyvtáros munkáját. Ezek szerint az első könyvtár az érmelléki kisvárosban az 1911-ben felavatott Iparosóthonban nyílt meg a tagok számára, de a Gazdakör és a különböző egyletek, egyesületek is működtettek saját könyvtárat.

Borbély-Simon
Andrea és Gheri
Judit érmihályfalvi
könyvtáros

Könyvek sokasága
a polcokon

A községi könyvtár 1950-ben nyílt meg a Sashoz címzett, 1842-ben alapított Mátraypatika egykori épületében, ez jelenleg bankszékház. A mintegy 2500-3000 kötetes alapállomány adományokból és a gazdátlanul hagyott egyleti és egyesületi könyvtárak gyűjteményéből származott. Önkéntesek működtették. Az 1960-as évek elején a könyvtár a Köztársaság út 30. szám alá költözött, ekkor és a következő évtizedekben már fizetett könyvtárosa volt. Újabb költözés, ugyanabban az utcában a 43. szám alá, ez már egy tágasabb épület volt. Az 1980-as évek elején költözött a könyvtár a mai Forradalom út 4. szám alatti épületbe.

A könyvtár már 2009-ben felvette a város szülöttének, Máté Imre költőnek a nevét. Az újabb költözésre, a jelenlegi székházba, 2012 februárjában került sor. Ahogy ezt már jeleztem, a város egyik legszebb épülete ez, a felső szintjét foglalja el a téka. Ahogy a két beszélgetőpartnerem fogalmazott: „Ebben a tágas,

(folytatás a következő oldalon)

Érmihályfalván szívesen látják az olvasókat

(folytatás az előző oldalról)

világos, kellemes és minden igényt kielégítő, szép környezetben a minikonferenciától kezdve sok tervünket megvalósítottuk. Szerveztünk író-olvasó találkozót, kiállításokat, rendhagyó irodalom- és történelemórákat, könyvbemutatókat, tudományos előadásokat”.

Gheri Judit megjegyezte, lehet, innen is elköltöznek, ha elkészül az egykori Gizella malom átalakításával létrehozandó új művelődési központ. „Hogy őszinte legyek, mi ezt nem nagyon szeretnénk, mivel egy légtérű lenne a könyvtár, és jóval kisebb a hely, mint itt.” A mostani székhelyen megvan minden szükséges helyiségük: raktárak a könyveknek, egy külön helyiség a leltárból való leírásra szánt kiadványoknak, egy vetítőterem, külön termekben található az irodalmi, illetve a tudományos témájú kötetek, no meg van egy több célra is alkalmas galériájuk is.

A tevékenységüket illetően a könyvtárosnő szerint külön kellene választani a pandémia előtti és utáni időszakot, mivel minden téren általában minden jól működött a világjárvány előtt. Például 2007 óta minden évben nemzetközi alkotótábort szerveztek, de tavaly a külföldiek már nem vállalták a részvételt. Az idén Magyarországról is jöttek művészek, de a lengyel és szlovák alkotók továbbra sem. Számos sikeres író-olvasó találkozó, könyvbemutató helyszíne is volt a téka, élő kapcsolatot tartottak fenn az olvasókkal.

Gheri Judit egyébként – háromévnyi megszakítással – 1991 óta dolgozik a mihályfalvi könyvtárban. A jelzett időszakban Izraelben dolgozott mint idősgondozó. „Ennek a lépé-

A névadó Máté Imre költő személyes tárgyai is helyet kaptak a tékában

Festmények a galériában

semnek megvolt az oka, abban az időben nagyon levitték a fizetésünket, kellett valamilyen más megoldást keresni, a férjem is közalkalmazott volt, ő is hasonló helyzetben, mint én.” Hazatérte után elvégezte a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen a könyvtár szakot. Borbély-Simon Andreával 2016 óta dolgozik együtt, egyforma státuszban vannak, nincs főnök vagy alárendelt.

Most mintegy 18 ezer kötetes a könyvvállományuk, ugyanis nemrég fejezték be a régi, tartalmilag vagy fizikailag megkopott kötetek leselejtezését. Az önkormányzat által meghatározott szűkös büdzséből évente 5-6 ezer lejjért vásárolt könyvekkel szaporítják az állományt. Igyekeznek román és magyar nyelvű könyveket vásárolni, figyelembe véve minden korosztály olvasói igényeit. „Egy ideig benne voltunk a magyarországi Márai programban, aminek részesei a Felvidék, Délvidék, Kárpátalja és Erdély magyarlakta vidékeinek könyvtárai. Mintegy 100-150 ezer forint értékben válogathattunk könyvet, de az idén ez elmaradt” – tette hozzá Gheri Judit. Arról is beszélt, hogy eddig kevesebb gyerekkönyvük volt, de az adományokból ezek száma és minősége is sokat javult.

Olvasóik közül a diákok elsősorban a kötelező olvasmányokért jönnek, rajtuk kívül az idősebb korosztály jár inkább könyvtárba. Ta-

Az alkotótábor emlékei

pasztalataik szerint a 20–50 éves korosztályból nagyon kevesen fordulnak meg a tékában. „Azért vannak kedvező jelenségek is. Például nemrég járt nálunk látogatóban egy osztály, és a következő napokban közülük egy gyerek az anyukájával keresett fel bennünket. Az anyuka azt mondta, hogyha tudta volna, hogy ennyi szép meséskönyvünk van, bizony nem vásárolt volna be azokból annyit. Úgy tűnik, sokakhoz nem jutott még el annak a híre, hogy könyvtárunk jól el van látva mindenféle könyvekkel, csak az olvasókat várjuk” – jegyezte meg Gheri Judit.

Borbély-Simon Andrea 2012 óta dolgozik a könyvtárban, azelőtt a Nagyvárad Táncegyüttes tagja, táncosa volt. Azért hagyta ott a megyeszékhelyi színpadot, hogy többet lehessen az iskoláskorba lépett kislányával. „No meg a táncosélet eléggé mozgalmas, turnék stb. Hazajöttem, Gheri Judit elment Izraelbe dolgozni, arra az időre megpályáztam a könyvtárosi állást. Amikor ő hazakerült, akkor a másik kolléganőnk, Szalai Ilona ment nyugdíjba, még egyszer pályáztam, akkor már végleges posztra.”

Mihályfalva legszebb épülete ad otthont a tékának

A könyvtárlátogatásokról, rendhagyó órákról fotók tanúskodnak

Mindig is szerette a könyveket, szeret olvasni. Ő is beszélt arról, hogy mindent megtettek azért, hogy a könyvtár rendszerezett legyen, ha valaki keres egy könyvet, ők elirányítják az illetőt, hol is találja meg, és természetesen ők is segítenek, ha szükség van rá. Elmondta még, hogy az iskolával és az óvodákkal együttműködési szerződésük van, így egész osztályok, óvodai csoportok is ellátogatnak hozzájuk. „Ilyenkor bemutatjuk a tékát, beszélünk arról, hogyan vannak rendszerezve a könyvek, hogyan kell viselkedni a könyvtárban, megkérdezzük, mit szeretnének olvasni. A vetítőtermünkben a világjárvány előtt rendszeresen tartottak énekórákat, kivetítették azt, amiről tanultak, bátrabban lehetett zajongani, a gyerekek kitűnően érezték magukat. A kisiskolásokkal és az óvodásokkal a mesékről beszélgetünk, énekelünk is, bemutatjuk az általuk kedvelt meséskönyveket, mesefilmeket vetítünk nekik, én mindig becsempészem a néptáncos múltamat, népdalokat énekelünk, a gyerekek ezeket szívesen fogadják.” A könyvtár önkénteseiről is szólt Borbély-Simon Andrea, ők sokat segítettek, amikor szükség volt rájuk.

Beszélgetésünk után együtt jártuk be a valóban tágas, szép környezetben működő létesítményt. Külön élmény volt számomra, hogy szülővárosom tékájában igazi könyvszerető könyvtárosokkal találkozhattam, akik lelkiismeretesen végzik, szeretik és tisztelik munkájukat, és mindent megtesznek azért, hogy aki egyszer betér hozzájuk, az máskor is keresse fel őket.

Dérer Ferenc